

РЕШЕНИЕ

№ 55

гр. Ловеч, 20.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЛОВЕЧ, VIII СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ЙОРДАНКА ХР. ВУТОВА**

при участието на секретаря **ВАЛЯ ИВ. ДОЧЕВА**
като разгледа докладваното от **ЙОРДАНКА ХР. ВУТОВА** Административно наказателно дело № 20234310201096 по описа за 2023 година

С Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система - Серия Г №0053992 издаден от ОД на МВР Ловеч, на жалбоподателят **М. В. И., ЕГН ******* от с. с., на основание **чл.638, ал.4 във вр. с чл.638, ал.1, т.1 във вр. с чл.461, т.1 от КЗ** е наложена глоба в размер на **250.00 лева за нарушение на чл.483, ал.1, т.1 от КЗ**, за това, че на 14.06.2022 г. в 11.38 часа в обл. Ловеч, **ПП I-4 км 34+900, в землището на с.Микре, с АТСС СПУКС ARH CAM S1**, насочено в посока гр. София, снимащо в двете посоки при максимално разрешена скорост за населено място 50 км.ч., въведено с ПЗ Д-11 и приспаднал толеранс от 3 км или 3%. С АТСС е установено управление на МПС, регистрирано в Р. България и не е спряно от движение, за което собственикът не е сключил задължителна застраховка ГО. Посочено е, че за МПС ********* с регистрационен номер ********* е установено нарушение на Кодекса за застраховането (КЗ), заснето с автоматизирано техническо средство/система № 11743с0. Посочено, е че собственик на когото е регистрирано МПС е **М. В. И., ЕГН *******.

Срещу Електронния фиш в законоустановения срок, е подадена, в срок жалба от майор Я. Д. на длъжност ВИЗВД командир на военно формирование 52480 – София, с която моли съда да отмени обжалвания ЕФ. С Разпореждане №1003/21.12.2023 г. съдът е оставил без движение жалбата, като е указал и предоставил възможност на **М. В. И., ЕГН ******* да потвърди действията по подаване на горесцитираната жалба, като преподпише последната, за което му е предоставил 7 – мо дневен срок от връчване на съобщението. В указания от съда срок, на 15.02.2024 г. е депозирана жалба с вх. №1910/15.02.2024 г. от М. И., чрез адв. Р. от САК, с която е **потвърдил действията по подаване на жалбата въз основа на която е образувано делото и е преподписал последната. С разпореждане от 23.02.2024 г. съдът е насрочил делото в открито съдебно заседание. В жалбата срещу процесния ЕФ са наведени твърдения от страна на жалбоподателят, че не е налице извършено нарушението, тъй като към датата на която се твърди, че е извършено нарушението е имало валидна сключена задължителна застраховка ГО, в която насока излага подробни аргументи. С оглед на гореизложеното моли съда да**

отмени издадения ЕФ, като незаконосъобразен. Претендира да му бъде присъдено адвокатско възнаграждение в размер на 500 лева.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява. За него, р.пр. не се явява и адв. Р..

Издателят на обжалвания ЕФ – ОД на МВР Ловеч - редовно призован, не изпраща представител.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира, че жалбата е процесуално допустима и основателна.

Съдът приема, че жалбата е подадена в срок и от надлежна страна – санкционирано лице, поради което е допустима. Съгласно разпоредбата на чл.189, ал.8 от ЗДвП (Нова - ДВ, бр.10 от 2011 г.) Електронният фиш подлежи на обжалване по реда на ЗАНН. Жалбата срещу електронния фиш се подава в 14 - дневен срок от получаването му, а когато е направено възражение по ал. 6 - в 14 - дневен срок от съобщаването на отказа за анулиране на фиша. По делото са ангажирани доказателства от жалбоподателят и наказващият орган, относно преценката за допустимостта на подадената жалба, от които се установява, че процесния ЕФ е връчен на жалбоподателят на 24.11.2023 г. На 30.11.2023 г. жалбоподателят М. И. е депозирал заявление с вх. №УРИ115800-12393, в което е посочил, че за процесното МПС е имало сключена задължителна застраховка ГО към датата на която се твърди, че е извършено нарушението. Прието и вложено като доказателство по делото е и писмо с рег. №906000-19422/06.12.2023 г., което възражение няма данни кога е било връчено на жалбоподателят, с което последния е уведомен, че процесния ЕФ не е анулиран и може да бъде обжалван пред Районен съд Ловеч. Жалбата въз основа на която е образувано настоящето дело е с вх. №12256/21.12.2023 г. /пощенско клеймо от 19.12.2023 г./ Предвид на това, че по делото са ангажирани доказателства от които се установява, че жалбоподателят е депозирал възражение за анулиране на процесния ЕФ, а доказателства, за връчване на отговора по това възражение не са ангажирани по делото от страна на АНО, което безспорно е негово задължение, съдът приема, че жалбата предмет на настоящето дело се явява депозирана в срок и от лице имащо право на такава, поради което е допустима.

Задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите по раздел II, буква "А", т. 10. 1 от приложение № 1 от КЗ е въведена с нормата на чл. 461, т. 1 от КЗ. Разпоредбата на чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ въвежда задължение да сключи договор за застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите всяко лице, притежаващо МПС, което е регистрирано на територията на Република България и не е спряно от движение.

Правното основание за издаване на електронния фиш е разпоредбата на чл. 638, ал. 4 от КЗ, според която "когато с автоматизирано техническо средство или система е установено управление на моторно превозно средство, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, на собственика на моторното превозно средство се налага глобата или имуществената санкция по ал. 1. Съгласно разпоредбата на чл. 638, ал. 1 от КЗ" на лице по чл. 483, ал. 1, т. 1, което не изпълни задължението си да сключи задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, се налага: 1. глоба от 250 лв. - за физическо лице; 2. имуществена санкция от 2000 лв. - за юридическо лице или едноличен търговец".

Съгласно чл. 647, ал. 3 от КЗ, когато с автоматизирано техническо средство или система е установено и заснето управление на моторно превозно средство, за което няма

сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител при условията и по реда, предвидени в Закона за движение по пътищата.

Съдът намира, че при издаването на обжалвания електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система са допуснати съществени процесуални нарушения, които не могат да бъдат санирани в хода на съдебното производство.

В издадения електронен фиш липсва коректно описание на извършеното административно нарушение по КЗ. Нарушението е квалифицирано като такова по чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ, вр. чл. 638, ал. 4, вр. чл. 638, ал. 1, т. 1, вр. чл. 461, т. 1 от КЗ, но не е ясно посочено в какво се изразява изпълнителното деяние на нарушението, дали същото е осъществено чрез действие или бездействие, съответно обстоятелствата, при които е извършено. Това пречатства съда да извърши преценка дали са налице отделните елементи на административното нарушение и дали описанието на нарушението съответства на дадената правна квалификация на деянието, съответно да упражни правомощията си и да преквалифицира описаното изпълнително деяние, подвеждайки установените от наказващия орган факти под друга нарушена законова разпоредба, в съответствие с ТР № 8/16.09.2021 г. на ВАС, по т. д. № 1/2020 г. Всяко административно нарушение следва да бъде описано не само като дата и място на извършването му, а и като обстоятелства, при които е извършено и тези обстоятелства следва да съответстват на конкретен състав на административно нарушение. В противен случай съществено е нарушено както правото на санкционираното лице да разбере в извършването на какво нарушение е обвинено и да организира защитата си в пълен обем, така и възможността на съда да упражни контрол за законосъобразност върху обжалвания ЕФ. Законодателят прави ясно разграничение между нарушението по чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ и това по чл. 638, ал. 4 от КЗ, като първото е формално и наказуемо по чл. 638, ал. 1, т. 1 от КЗ от момента на придобиване и регистриране в Р България на МПС или от изтичането валидността на предходната полица за застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, като се санкционира по общия ред, чрез съставяне на АУАН и издаване на НП /чл. 647, ал. 1 и 2 от КЗ/. За съставомерността на деянието по чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ е без правно значение дали автомобилът се управлява или не, като състава се довършва с неизпълнение на задължението за сключване на застраховка "Гражданска отговорност" от лице, което притежава моторно превозно средство, което е регистрирано на територията на Република България и не е спряно от движение. Това нарушение се осъществява с бездействие и за определянето му във времето е необходимо да се установи, към кой момент е възникнало задължението – след придобиване на собствеността, при изтичане срока на предходна застраховка или предсрочно прекратяване, поради неплащане на премия. Съвсем различен е съставът на нарушението по чл. 638, ал. 4 от КЗ, което е довършено при установено и заснето с АТСС управление на моторно превозно средство, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, като съгласно разпоредбата на чл. 647, ал. 3 от КЗ се издава ЕФ, който се изпраща на собственика на автомобила. В обжалвания ЕФ е допуснато смесване на съставите на две различни нарушения, което е недопустимо.

С оглед констатираните несъответствия между описаното нарушение, посочената за нарушена разпоредба и санкционната норма, остава неясна волята на административно наказващия орган досежно конкретното нарушение, което се твърди, че е осъществено от наказаното лице.

Съдът намира, че вмененото на жалбоподателя нарушение, посочено като "нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ" води до невъзможност същият да разбере за какво е наказан – дали за това, че като собственик на посоченото в електронния фиш МПС няма сключена

задължителна застраховка "Гражданска отговорност" или за това, че е установено управлението на собственото му МПС, за което няма сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност". Описаните съществени нарушения на процесуалните правила и приложимия за осъществяването на деянието материален закон са довели до ограничаване правото на защита на жалбоподателя и незаконосъобразност на обжалвания електронен фиш.

На следващо място, като доказателства по делото са приети и вложени: свидетелство за регистрация на МПС от поделенията на въоръжените сили, удостоверение за наличие на сключена застраховка с изх. №ОК-401743/01.07.2023г., издадено от изп. Директор на ЗД „Бул Инс“ АД, удостоверение за наличие на сключена застраховка издадено от зам. директор общо застраховане, полица за сключена ЗЗГО №BG/02/121001812764, от които се установява, че за процесното МПС с номер на рама YV1VS1623XF340957, към датата на която се твърди, че е извършено нарушението – 14.06.2022 г., в 11.38 часа е имало активна задължителна застраховка Гражданска отговорност, с начална дата на покритие 00.00. на 01.07.2021 г. до 23.59 часа на 30.06.2022 г.

Отделно от това от представените по делото доказателства, в частност Свидетелство за регистрация на МПС от поделенията на въоръжените сили Серия А №0044086, се установява, че процесното МПС не е собственост на жалбоподателят М. И., а на Министерство на отбраната, което води до извод, че в случая неправилно е определен субекта на нарушението. Със съпроводително писмо с рег. № 906000-3454/29.02.2024 г. на Началника на Сектор ПП при ОД на МВР Ловеч в РС Ловеч е изпратена цялата административно наказателна преписка /видно от отразеното в писмото/ но към преписката не са приложени, каквито и да е било доказателства от които да се установява, защо процесния ЕФ е бил издаден на името на жалбоподателят, а не на собственика на процесния ЕФ. По силата на чл.84 от ЗАНН в административнонаказателното производство са приложими правилата на НПК, а съгласно чл.16 от НПК обвиняемият в административнонаказателното производство е лицето посочено като нарушител и той се счита за невинен до доказване на противното. Следователно по аргумент от чл.84 от ЗАНН вр. чл.103 ал.1 от НПК не може да се приеме, че отразените в процесния ЕФ обстоятелства, имат доказателствена сила до доказване на противното, като в тежест именно на административнонаказващия орган е да докаже нарушението, тъй като именно той е субектът на административнонаказателното обвинение и именно той следва да докаже по безспорен начин пред съда с всички допустими доказателства, че от обективна страна има административно нарушение и че от субективна страна е извършено виновно от лицето, посочено като нарушител. В конкретния случай административнонаказващия орган не ангажира, каквито и да е било доказателства от които да се установява, че именно жалбоподателят е извършителят на констатираното нарушение. Ето защо съдът приема, че нито от обективна, нито от субективна страна, не се доказва в хода на делото, че жалбоподателят е извършил деянието, описано в обжалвания ЕФ.

По изложените по – горе съображения, съдът намира, че обжалваният Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система - Серия Г №0053992 издаден от ОД на МВР Ловеч на името на жалбоподателят М. В. И., ЕГН *****, се явява незаконосъобразно издаден и като такъв следва да бъде отменен.

От пълномощника на жалбоподателя са поискани и направените разноси по делото,

а съгласно разпоредбата на чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. Съгласно чл. 143, ал. 1 от АПК, когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. Ето защо и предвид отмяната на наказателното постановление, в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски за адвокатско възнаграждение. Текстът на чл. 63д, ал. 2 от ЗАНН предвижда, че ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл. 36 от ЗА, препращащ съответно към наредбата на Висшия адвокатски съвет. В случая е представен договор за правна защита и съдействие, в който е отразено, че е заплатено в брой договорено възнаграждение в размер на 500 лв. Съгласно чл. 18, ал. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, ако административното наказание е под формата на глоба, имуществена санкция и/или е наложено имуществено обезщетение, възнаграждението се определя по правилата на чл. 7, ал. 2 върху стойността на санкцията, съответно обезщетението. Според чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредбата, за защита по дела с интерес до 1000 лв., възнаграждението е 400 лв. В конкретния случай уговореното и платено възнаграждение е в размер на 500 лв., като предмет на обжалване е наказателно постановление, с който е наложено административно наказание "глоба" в размер на 250.00 лв. Делото не представлява фактическа и правна сложност, а реално оказаната от пълномощника правна помощ се изразява в изготвяне на жалбата. Заплатения от жалбоподателя размер на адвокатското възнаграждение надвишава минимално предвидения по Наредбата, като с оглед на оказаната правна помощ, същият се явява несъразмерен и несъответстващ на критериите по чл. 36, ал. 2 от ЗА (да е справедлив и обоснован). Затова следва да бъде намален до предвидения в чл. 18, ал. 2 вр. чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредбата, а именно до размера от 400 лв. Доколкото издателят на наказателното постановление се намира в структурата на Областна дирекция на МВР – Ловеч, именно същата в качеството ѝ на юридическо лице следва да понесе разноските по делото.

Водим от гореизложеното и на основание чл.63, ал.2, т.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система - Серия Г №0053992 издаден от ОД на МВР Ловеч на името на жалбоподателят **М. В. И., ЕГН ******* от с. с., с който на основание **чл.638, ал.4 във вр. с чл.638, ал.1, т.1 във вр. с чл.461, т.1 от КЗ** му е наложена глоба в размер на **250.00 лева** за нарушение на **чл.483, ал.1, т.1 от КЗ**, като НЕЗАКОНОСЪОБРАЗЕН.

ОСЪЖДА ОД на МВР – Ловеч да заплати на **М. В. И., ЕГН ******* от с. с. сумата от 400 лв. представляваща направените разноски за адвокатска защита по делото.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на **М. В. И., ЕГН ******* от с. с. за присъждане на разноси за адвокатска защита в пълния претендиран по делото размер от 500 лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Ловешки административен съд по реда на АПК, в 14 дневен срок от съобщението на страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Ловеч: _____